

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

XX/2004/2 – Léto

**Poesie do léta, vláčky v sokolovně, EU osobně i úředně,
návštěva z Francie, mystérium hry, historie, kultura, sport.**

DOB-Invest a.s.

tel: 2 5771 2630, 2 2188 4850

fax: 2 5771 2398, 2 2188 1860

Palackého 541

252 29 Dobřichovice

e-mail: dob-invest@volny.cz

www.dob-invest.cz

**pronájem nebytových prostor
připravujeme prodej dalších bytů**

...u Dobřichovicích

DIMAN s.r.o., Dobřichovice

**nabízí využití prostor bývalého statku
- KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU -**

**možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí**

Pronájem sálu Dr. Fürsta

pronájem sálu bez přilehlé místnosti - velikost sálu 78 m ²	200,- Kč/hod.
pronájem sálu včetně přilehlé místnosti (sál s jevištěm) 104 m ²	250,- Kč/hod.
pronájem piana	50,- Kč/hod.
pronájem židlí (vybavení sálu jako hlediště)	50,- Kč/hod.
pronájem skládacích stolů	50,- Kč/hod.
provozní a cenové podmínky při déletrvajících akcích	- individuální dohoda

BLIŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 5.května 3, 252 29 Dobřichovice

Ing. Magda Havlíková

tel. 2 5771 1031 (byt), 602 660 960, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

DOBŘICH s.r.o., Dobřichovice

**nabízí možnost inzerce
- V DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU -**

**časopis vychází jako občasník,
obvykle čtvrtletně v březnu, červnu, září a prosinci**

Bližší informace:

Dobřich s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice, PhDr. Jiří Matl, Ing. Daniel Havlík
tel: 234 612 322, 2 5771 2050, e-mail: dobrich.kukatko@centrum.cz, daniel.havlik@alkona.cz

REDAKČNÍ RADA ČASOPISU

UVÍTÁ TÉŽ PŘÍSPĚVKY EXTERNÍCH DOPISOVATELŮ

na výše uvedených e-mailových adresách

nebo na adrese J. Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice

POZDNĚ JARNÍ LETNÍ ZASTAVENÍ

Pozdní je jaro.

(*Na nápěv: Stížnost na mladého prince.*)

Pozdní je jaro
v císařském městě.
Za mnohými dveřmi
v nejhlubším dvoře
ke stupňům terasy šplhají chomáče
zelených trav.
Večerní oblohu už neprotíná
divokých husí šíp.
Kdo nyní do dále
donese můj vzkaz?
Bezmezná lítost,
bezedný žal.

Hluboká vášeň přináší vřdycky
hlubokou bolest.
Jak se jí ale vzdát?
A znovu je tu svátek
Studených jídel,
houpačky lemují aleje u cesty.

Utichly hlasy. Paprsky luny,
jež klesá k obzoru,
září zaplavují
bělostné plátky hrušňových květů.

Li Čching-čao

Čínská básnířka Li Čching-čao (1084–1155) patří mezi nejvýznamnější osobnosti světové poesie. Obdiv budí především její básně psané ve velice složité písňové formě cch'. Prožila velice šťastné manželství s vysokým císařským úředníkem Čao Ming-čchengem, s nímž se společně věnovali literární tvorbě. Její verše, které odrážejí jak štěstí ze společného života, tak bolest poté, když ve 46 letech ovdověla, patří mezi to nejsilnější z pokladu klasické čínské poesie. Naše ukázka, kterou z čínského originálu přeložil F. Stočes, je z výboru Li Čching-čao – Květy skořicovníku. Vydala jej v r. 2002 Mladá fronta jako 231. svazek edice Květy poesie.

Vážení čtenáři,

kolem nás uhání jaro vstříc létu, fotbalem zatím otrásají čekané naděje i „nečekaná“ odhalení, současně nadáváme na justici i aroganci „vyvolených“, zuříme nad novinami i smutníme nad ztrátou iluzí jsouce zvědaví, co tedy s námi ta Unie a co my s ní, a přitom to venku bují a raší a voní a zraje ... a vůbec ... Doba po výtce hektická! Jak by také ne? Pro ty z Vás ovšem, kteří touží po ztišení, usebrání a chvíli odstupu od neklidu doby, je tu letní Dobřichovické Kukátko. Co v něm zase najdete? Zajisté spoustu nečekaného. Poesii pozdně jarní (dávnou, leč jak relativně!), i do té Unie nahlédnete, s francouzskými přáteli pobudete, přesvědčíte se, že umění hrát si nezávisí ni na věku, ni na hranicích, poznáte zajímavý příběh dobřichovické Výchovny a neméně zajímavé příběhy lidí, kteří s ní spojili své osudy, najdete dobré kulturní tipy, zjistíte, jak si vedli dobřichovičtí sportovci na jaře. Tož Vám přejeme pěkné počtení a sluníčkové léto.

P. S.: ještě, s dovolením, několik praktických sdělení: Kukátko má novou mailovou adresu, totiž: **dobrich.kukatko@centrum.cz** (je také v tiráži). Pokud nám budete chtít napsat či poslat příspěvek, pište, prosíme, na ni. V takovém případě si dovoluujeme připojit ještě jednu prosbu, která souvisí se změnou technologie přípravy Kukátka: ačkoli nás „neviditelná ruka trhu“ přinutila přiklonit se k formátům „.doc“ či „.rtf“, jsme nadále schopni přijímat texty i v jiných běžných textových editorech, avšak pokud chcete, aby Váš text dobře „vyšel“ a nemáte zvláště mocný důvod, pak svůj text nijak speciálně neformátujte. Pro tzv. „běžný“ text postačí základní formát, založený na elementárních prvcích typu *kursiva*, **tučné**, odstavec (enter), tabulátor. Vše ostatní (jako různé velikosti písem, speciální odsazení a pod.) nám totiž práci na sestavení čísla i přes příslovečnou „kompatibilitu“ většinových produktů poněkud komplikuje a sami jistě víte, jak vzácný je ten druh času, jež nazýváme „volným“ a v němž na Kukátku pracujeme. Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se těšíme.

Redakce

AKTUALITY

Ve dnech 20.–23. května navštívili Dobřichovice přátelé z francouzské obce Villieu Loyes Mollon. Mnozí z čtenářů se setkání s nimi osobně účastnili a jistě mají stále v paměti půvabný večer v sobotu 22. května, kdy vyvrcholila společenská část této návštěvy programem, na němž se představili hosté i hostitelé. Představme si přesto obec našich francouzských přátel trochu blíže a ohlédněme se i do časů, kdy se toto partnerství začalo rodit.

DOBŘICHOVICE A VILLIEU LOYES MOLLON

Přátelské vztahy Dobřichovic s francouzskou obcí Villieu Loyes Mollon se datují od roku 1997, letos je tomu tedy již sedm let. Na počátku byl návrh pana Ed. Krütznera,

kteřý ve Francii několik let žil a působil tam jako trenér rugby, zda by naše obec měla o podobné vztahy s některou francouzskou obcí zájem. Protože odpověď z Dobřichovic byla kladná, zorganizoval pan Krütznér v září roku 1997 návštěvu asi dvanácti Francouzů u nás v Dobřichovicích, a to jako část jejich cesty do Česka. V této skupině byl i pan Claude Valentin z města Meximieux, který slíbil, že nám vybere vhodnou obec, a pozval nás poprvé do Francie, a to v listopadu 1997 na květinový veletrh. Cesty dvěma osobními soukromými auty se zúčastnili čtyři dobřichovické rodiny – Kratochvílovi, Kaplanovi, Hochovi a Kadlecovi, se slečnou Brunčíkovou jako překladatelkou, protože až na výjimky byly naše znalosti francouzského jazyka nevalné. V rámci této cesty jsme poprvé navštívili obec Villieu Loyes Mollon (zkratkou VLM) a padli jsme si s jejich starostou a radními do oka, takže hned v červnu následujícího roku přijela do Dobřichovic menší delegace z této obce, vedená starostou panem Claudem Marcou.

Tedy jsme si řekli, že nás spojuje mnoho společných věcí, a i když je jazyková bariéra značná, neměla by nás odradit od rozvoje dalších vztahů mezi našimi obcemi. Vzdálenost, která nás dělí, je sice 1050 km, ale ani to nebylo na překážku.

Ve VLM i u nás se ustavily pracovní skupiny, které organizují vzájemné vztahy a návštěvy občanů obou obcí. Neaktivnější u nás byli a stále jsou Zdenka Hochová, Petr Havlík, Ivana Kaplanová, nyní i Renata Boušková, ze své funkce i minulý i současný starosta, ale mnoho práce vykonali i další, vyhrazený prostor tohoto článku však nestačí, abych je všechny vyjmenoval.

Villieu Loyes Mollon leží v Departementu Ain, asi 40 km severovýchodně od Lyonu, druhého největšího francouzského města, které v mnohém připomíná Prahu, a to nejen svou velikostí (také něco před 1 mil. obyvatel), ale i svou polohou nad řekami (na rozdíl od Prahy jím protékají Rhona a Saona). I z VLM hodně obyvatel dojíždí do velkého města za prací nebo za studiem. Jezdí tam vlakem nebo auty po dálnici, která vede kolem VLM.

Villieu Loyes Mollon má 2.500 obyvatel a jak název obce napovídá, skládá se ze tří částí, které kdysi byly třemi samostatnými obcemi. Bez tlaku shora a pouze vlastním rozhodnutím se obce asi před 15 roky dobrovolně sloučily. Můžeme to zhruba přirovnat, jako kdyby se sloučily Dobřichovice, Lety a Karlík. Ve VLM je základní škola, ovšem jen 1. stupeň, dále chodí děti do 5 km vzdáleného Meximieux, což je větší městečko, cca 10 000 obyvatel. Dále jsou ve VLM dvě mateřské školy, každá část obce má svůj kostel a hřbitov, svůj památník obětem války a svou (bývalou) radnici. Základní infrastrukturu má VLM již dlouho vybudovanou (plyn, vodovod, kanalizace), takže investiční aktivity se nyní soustřeďují např. na velký společenský sál, který zde stojí asi 3 roky a kde se také konají setkání mezi občany Dobřichovic a VLM.

Villieu Loyes Mollon leží v blízkosti řeky Ain, která svou velikostí připomíná Berounku a také se často rozvodňuje. Velká většina obce však stojí na vyšším a bezpečnějším místě než Dobřichovice, takže záplavy nebývají tak katastrofální. Asi 20 km od obce stojí velká atomová elektrárna, k níž mají Francouzi pozitivní vztah, vřdyť téměř 60 % spotřeby elektřiny Francie se vyrábí v mnoha atomových elektrárnách. Na

západním okraji obce se zvedá plošina Dombes, kde je mnoho rybníků a krajina připomíná jižní Čechy. Na sever leží kopce Bugey (čti „buži“), na jejichž jižních stránkách se pěstuje víno, i když zdejší vinice nepatří mezi ty nejslavnější.

Vztahy mezi oběma obcemi se od počátku odehrávají na základě vztahů mezi občany. Při vzájemných návštěvách jsme vždy ubytováni v rodinách našich francouzských přátel a to samé je při jejich příjezdu do Dobřichovic. Již se zažil určitý systém našich setkání – v sudých letech přijedou Francouzi k nám (bylo to v letech 1998, 2000, 2002 a letos v květnu) a v lichých letech naopak jedeme my dobřichovičtí do VLM (1997, 1999, 2001 a 2003). Těchto setkání se vždy účastní cca 20–25 našich rodin, které ubytují své francouzské partnery a starají se o ně. Při našich setkáních se vzájemně poznáváme, seznamujeme se s tím, co je v partnerské obci nového, cestujeme společně do okolí, asi dvakrát jsme byli na společném výletě, společně jsme hráli petang. Jeden večer je obvykle vyhrazen velké společenské akci, které se kromě partnerských rodin účastní i mnoho dalších lidí, další večer naopak probíhá v rodinách nebo menších skupinách. Jazyková rozdílnost není na závadu, naopak, spíše nás všechny inspiruje k dalšímu studiu francouzského jazyka. Mimo tyto skupinové návštěvy se již v několika případech rozvinuly i neformální kontakty mezi rodinami.

Po několika letech vzájemných kontaktů se obě obce dohodly, že spolu uzavřou dohodu o vzájemné spolupráci. Obě zastupitelstva ji schválila v létě roku 2002 a měl jsem tu čest, že jsem mohl jménem naší obce Dobřichovice tuto dohodu podepsat na dvou setkáních na podzim téhož roku, jednou se slavnostní podpis konal ve Villieu Loyes Mollon a jednou u nás v Dobřichovicích. Písemná dohoda mimo jiné znamená, že na vzájemné kontakty je možné čerpat dotace z fondů Evropské unie, což jsme poprvé vyzkoušeli v tomto roce.

Chtěl bych touto formou poděkovat všem, kteří se zasloužili o přátelská a krásná setkání mezi občany obou obcí, mezi Francouzi a Čechy. Všichni z VLM k nám jezdí rádi a byli zpočátku překvapeni naší úrovní i naší pohostinností a srdečností. Naopak, my Češi jsme poznali, že naši partneři jsou lidé z masa a kostí, jako jsme my sami, a že nemusíme mít před nimi žádné komplexy, spíše naopak. Za to vše patří dík všem, kteří letos i v minulosti pomohli při organizaci našich vzájemných setkání, kteří přijali ve svých domovech své francouzské partnery.

Se starostou Villieu Loyes Mollon jsme mnohokrát hovořili o problémech našich obcí, o financích, které chybí nejen v Česku, ale i ve Francii. Asi nejzajímavější byl poznatek, že při organizaci našich vzájemných setkání jsme oba poznali občany ze svých obcí, které jsme dříve neznali. Společná setkání s partnerskou obcí nás sblížila. Bylo tomu tak i v tomto roce, kdy Francouzů přijelo již 42 a kdy se naše česko-francouzské společenství rozrostlo o nové členy.

Z okolních obcí mají partnerské vztahy, pokud vím, Černošice (s jednou německou a jednou polskou obcí) a Lety (s německou obcí). Kontakty s francouzskou obcí jsou v naší republice celkem vzácné, kromě velkých měst je mají Kralupy, Sedlčany nebo malá obec ve frýdlantském výběžku na severu Čech, Višňová. Nyní jsem četl, že

Karlštejn mimo kontaktů s italskou obcí příhodného názvu Monte Carlo zahajuje kontakty také s jednou francouzskou obcí.

Věřím, že naše kontakty se zahraničím budou pokračovat a že se rozšíří. Přispěje to k vzájemnému poznávání a k překonávání předsudků. Máme nyní zprávy, že se k nám v srpnu chystá starosta jednoho města v Kansasu v USA na první návštěvu. Dobrým příkladem je naše základní škola, která má již mnoho let kontakty s německou, americkou, italskou, holandskou a letos i s finskou školou.

Václav Kratochvíl

* * *

EVROPSKÁ UNIE A JEDNO VÝZNAMNÉ JUBILEUM

S blížícím se datem uzávěrky tohoto čísla jsem byl čím dál tím víc na rozpacích, jakým tématem bych měl přispět k povznesení čtenářů. Žádný kloudný nápad se ne a ne dostavit a pomalu už jsem si začal říkat, že nic nenapíšu. S nápadem se to má jako se sněhem - musí napadnout, a i když letošní počasí bylo všelijaké, nevypadalo to na to, že by mi koncem dubna v hlavě zasněžilo. Několikrát jsem si sedl ke stolu s tím, že něco vymyslím, ale když jsem se probral (obvykle po dvou hodinách), zjistil jsem, že jsem nevymyslel nic. Taky jsem si říkal, že vůbec nic psát nemusím, ale když jednou na takovéto kompromisy přistoupíte, je to přiznání porážky – po čase usoudíte, že nemusíte něco jiného, pak se vymluvíte na tamto a nakonec už ráno ani nevstanete z postele, protože si řeknete, že nemusíte nic, a všechno vám bude jedno.

Jednoho krásného jitra mi však přece jen svitlo: Počkám, řekl jsem si, do začátku května, až budeme v Evropské unii, a tam už jistě nějak zařídí, aby mě něco napadlo. V Evropské unii mají dobrých nápadů určitě spoustu a nebude pro ně žádný problém jeden oželet a poskytnout ho potřebnému občanu z přistupující země. A tak jsem nedočkavě očekával historické datum – v předvečer našeho vstupu jsem vyslechl slavnostní projevy prezidenta republiky a předsedy vlády, střídavě jsem sledoval neméně slavnostní večer v Národním divadle a přenos hokejového utkání Česko-Rakousko a při tom všem jsem netrpělivě pozoroval hodinové ručičky, kdy už tam budeme. A najednou tu byla půlnoc, v hlavních městech právě přistoupivších zemích vzplanuly ohňostroje a vypukl jásos shromážděných davů, náš pan prezident připil našemu vstupu na bájemí opředěném Blaníku a pan předseda vlády na historickými událostmi opředěném Staroměstském náměstí. I já jsem v našem ničím neopředěném obýváku (nepočítám-li semtam nějakou tu pavučinu) pozvedl číši a přitůkl si se ženou. A najednou, hned pár vteřin po vstupu, se nápad dostavil – zčista jasná jsem si uvědomil, že letos budeme mít u nás doma jubileum, které je natolik významné, že by se o něm do Kukátka mohlo něco napsat. Pamětníci si jistě vzpomenou, že před deseti lety bylo v červencovém Kukátku v rubrice Ze společnosti uveřejněno toto sdělení:

Má drahá žena Ivana se v těchto dnech dožívá významného životního jubilea. Prosím všechny přátele a známé, aby mi věnovali tichou vzpomínku.

Tenkrát mi ještě stačila jen tichá vzpomínka. Protože od oněch dnů se toto významné jubileum stalo o deset let významnějším a také proto, že už jsme v EU, kde nás podle zaručených zpráv nic dobrého nečeká, uvítal bych, kdyby mi přátelé a známí – rovněž s přihlédnutím k tomu, že už jsem v důchodu – věnovali něco více než jen tichou vzpomínku. Za veškeré hodnotné dary děkuji předem, ale rád bych zdůraznil, že ani ten nejhodnotnější nemůže překonat to, co mi až dosud věnovala jubilanťka. Vděčím jí za všechno, co je na mně i ve mně dobrého.

HgS

* * *

SOKOLOVNOU DUNĚLY VLAKY

Rozdíl mezi dámským popsím a dětskými vláčky není žádný. To ví přeci každý. Oboje patří dětem, ale hraje si s nimi zpravidla tatínek. Na 90 takových tatíneků z Holandska, Německa, Slovenska a České republiky si dalo ve dnech 6.–9. 5. 2004 dostaveníčko i se svými mašinkami, vagonky a kolejemi v dobřichovické hale BIOS. Zde si na 800 m² postavily 4 kolejiště v různých modelových řadách, určených měřítky zmenšení. Po dvou měsících intenzivních příprav si tak během čtvrtka postavili velké hřiště, které pak následující dva a půl dne intenzivně využívali, než v neděli odpoledne vše rozebrali a zase si odvezli zpět domů.

Každý si podle své chutě a svých možností vzal patronát nad určitým segmentem tratě, vše si náležitě prostřednictvím mailové pošty vykomunikoval s hlavními organizátory, pány Polákem a Soukupem, a pak už jenom pracoval, aby do Dobřichovic svůj

Hračky v hale BIOS

kus dovezl kompatibilní prostorově i elektricky se svými sousedy. O tom, že organizátoři, sdružení v klubu Zababov (jistě se pamatujete na dětská léta a pohádky o mašínkách a výhybce na 17. koleji), nejsou žádní tunťové se můžete přesvědčit na webových stránkách www.zababov.cz. Člověk až žasne, s jakou pečlivostí, přesností a pedantismem mají vše připraveno a zorganizováno. Proto již v pátek dopoledne mohly vyjet na svou pouť první vlaky. Cílem totiž nebylo jenom postavit, ale hlavně si zajezdit. I tu mělo vše svůj řád. V každém nádraží seděl přesně daný počet odpovědného a náležitě vyškoleného personálu, každý semafor, každá výhybka byla pod kontrolou. Mezi nádražími a vechtry fungovalo opravdové telefonické spojení. Každý vlak měl svého mašinfiru, který prostřednictvím dálkového bezdrátového ovládání řídil svou lokomotivu a během své pouti se skutečně řídil skutečnými pokyny. Když je dobrá zábava, i ten čas letí rychleji. V dobřichovickém Zababově však letěl rychleji doslova i do písmene. Vzhledem ke zmenšeným poměrům jednotlivých tratí, tak aby mohl vzniknout reálný grafikon a dal se dodržet, běžel přibližně čtyřikrát rychleji. Několik desítek elektrických hodin tak ukrajovalo zrychlené minuty a dospělí chlápci se radostně bavili.

Akce byla přísně neveřejná, což lze vzhledem k ceně a zranitelnosti celého systému zcela pochopit. Přesto se mi podařilo s „novinářským“ průkazem pod hlavičkou reportéra místního časopisu spolu s oběma našimi kluky na chvíli v Zababově uvíznout. Dokonce jsem dostal nabídku, abych si „nastoupil“ do jedné z lokomotiv a přešel s nákladním vlakem z Bechyně kamsi do Jablonce. S díky jsem raději odmítnul, vyděšený z představy praskajících náprav, bortících se vagonů a křiku raněných po neštěstí, které bych zcela jistě způsobil. Skládám opravdovou poklonu trpělivosti a šikovnosti všech účastníků. Já sám jsem však nedůsledný, možná až trochu bordelář, a proto mi z výše uvedených hraček zbývá ta druhá, ona ale také není úplně k zahoezení. Zejména když už je pozdě večer a ložnice tak blízko...

Jiří Geissler

Z NAŠEHO ŽIVOTA

KAVÁRNA A PIZZERIE NA NÁMĚSTÍ

Pravidelní návštěvníci kavárny a pizzerie La Teresia na Palackého náměstí pravidelně zaznamenali, že novou provozní vedoucí se stala paní Iveta Nejtková z Dobřichovic. Nijak se tím nezměnil od loňského podzimu nový nájemce, pouze z jeho pohledu skončilo přechodné období konsolidace provozu a byla jmenována stálá vedoucí provozovny.

Blíží se teplé období, začalo využívání předzahrádky na náměstí. Opět se tím otvírá problém soužití uživatelů venkovního restauračního provozu a obyvatel bytového domu, což není vždycky ideální. Původním záměrem společnosti DOB-Invest bylo oživit náměstí a zřídit kavárnu s cukrárnou pro denní a podvečerní provoz. Cílem nájemců

kavárny – tedy provozovatelů prostor – je však nejen zajistit důstojný provoz, ale též na něj i pro sebe vydělat, a zaměření provozovny se přesunulo více do restauračního provozu. Rušení nočního klidu po 22. hodině se bohužel stalo důvodem řady stížností a již v minulosti vedlo ke změně nájemců. Společnost DOB-Invest jako pronajímatel prostor doufá, že dobřichovická vedoucí provozovny dokáže dbát na dodržování nočního klidu. DOB-Invest současně apeluje na všechny návštěvníky, aby respektovali právo vlastníků okolních bytů na klidné bydlení.

DH

* * *

OSIŘELÁ BANKOVNÍ POBOČKA

V únoru roku 2003 zkrachovala Union banka a uzavřela tím i svoji pobočku v Dobřichovicích. Kromě komplikací a finančních ztrát jejích klientů to znamenalo i redukci bankovních služeb, které byly k dispozici v Dobřichovicích.

Přestože od uzavření poboček Union banky uplynul více než rok, pobočka na Palackého náměstí v Dobřichovicích je stále opatřena původním označením a prostor není využíván. Union banka se totiž snažila (marně) prodat svoji pobočkovou síť včetně nájemních prostor a nájemní smlouvy proto nevypovídala. Vlastník objektu, společnost DOB-Invest, se nezávisle na Union bance pokoušela oslovit jednotlivé bankovní domy a nabízela možnost využít předmětné obchodní prostory pro zřízení pobočky jiné banky. Ukázalo se, že většina bank má buď již pobočkovou síť vybudovanou, nebo nemá zájem zřídit pobočku v obci se třemi tisíci obyvatel. Pro rozhodování managementu těchto bank je obtížné doložit, že Dobřichovice jsou díky mnoholetému působení banky spádovým územím i pro sousední obce a města. Nepravděpodobnost získání bankovního nájemce již pochopila i správkyň konkurzní podstaty Union banky a nájemní smlouvu s DOB-Investem v Dobřichovicích letos vypověděla. Prostory budou volné k jinému využití pravděpodobně od 1. 7. 2004, možná od 1. 8. 2004.

DH

* * *

NA POMOC VŠEM PODNIKATELŮM V ČESKÉ REPUBLICE NEJEN PŘI VSTUPU DO EVROPSKÉ UNIE

Koncem roku 2003 bylo v České republice otevřeno již 75 regionálních informačních míst a 25 oborových informačních míst, která poskytují malým a středním podnikatelům pomoc a informace soustředěné na jednom místě o:

- podnikatelském prostředí v České republice a v Evropské unii
- podnikatelské legislativě České republiky a Evropské unie
- programech podpory malého a středního podnikání na regionální a celostátní úrovni
- vzdělávacích programech v rámci regionu a centra
- produktech dalších institucí na podporu malého a středního podnikání

- komerčních nabídkách a poptávkách v tuzemsku a v zahraničí a další užitečné informace pro podnikatele

Cílem projektu je podpořit přípravu malých a středních podnikatelů na vstup ČR do EU a zvýšit absorpční schopnost ČR při čerpání finančních prostředků po vstupu do EU. Toto realizovat kvalifikovaným poradenstvím a osvědčenými postupy ze země v minulosti přistupujících do EU a prostřednictvím celorepublikové sítě Informačních míst pro podnikatele, vytvořených v obcích III. stupně, které při efektivních nákladech umožňují úzký kontakt s podnikateli.

Důležité informace pro podnikatele

V mediálních prezentacích o činnosti InMP se bude úřad OHK snažit seznamovat podnikatele s aktuálními problémy a nejčastěji pokládanými dotazy.

Daňové identifikační číslo v EU

Z důvodů kompatibility se systémy v členských státech EU došlo novelou zákona ke změně formátu DIČ. Od 1. 5. 2004 se nahrazuje trojciferný kód správce daně dvojmístným kódem země **CZ**, zbytek čísla zůstává beze změny. Pokud má dosavadní kód podobu např. 123-123456789, bude nová podoba kódu CZ123456789. Stávající osvědčení o registraci daňového subjektu zůstanou v platnosti, a v souvislosti s touto změnou tedy **nevzniká** povinnost nové registrace. **Každý daňový subjekt** bude povinen na daňových dokladech uvádět DIČ v novém formátu bez ohledu na to, bude-li uskutečňovat obchody se subjekty z členských států EU, či pouze vnitrostátní obchodní transakce. Použití nového DIČ bude naprosto nezbytné vůči EU. V rámci tuzemského obchodního styku bude do jisté míry tolerováno, když plátcí po 1. 5. 2004 ještě použijí staré DIČ. Správci daně budou instruováni, aby v rámci tuzemského styku nebyly formuláře se starým DIČ považovány za neplatné.

Bližší informace naleznete na webových stránkách www.mfcr.cz.

Věříme, že tato a všechny ostatní informace budou pro Vás přínosem a že přispějí ke zlepšení informovanosti podnikatelů.

Jakékoliv individuální dotazy jsme připraveni řešit, můžete se obracet na níže uvedenou adresu, telefonní čísla, nebo e-mailovou adresu.

Jan Kašpar, manažer úřadu

Hospodářská komora okresu Praha-západ

Informační místo pro podnikatele (InMP):

úřední hodiny: PO: 10:00–18:00; ST: 8:00–16:00; ČT: 8:00–16:00

V ostatní dny po domluvě s pracovníky InMP.

Podskalská 19, 128 25 Praha 2, tel: 221 982 432, 237

e-mail: ohk@hkpz.cz, internet: www.hkpz.cz

* * *

CENTRUM KOMPLEXNÍ PÉČE

je nově otevřené nestátní zdravotnické zařízení, které se nachází v příjemném klidném prostředí nad řekou Berouňkou.

Zařízení nabízí každý den v pracovním týdnu služby ORL lékaře (MUDr. Dana Jenšovská) a komplexní ambulantní péči v oboru fyzioterapie a léčebné rehabilitace, kterou poskytují vysokoškolsky vzdělaní fyzioterapeuti.

Obor fyzioterapie je zatím v oblasti medicíny relativně mladý a neznámý, ale velmi perspektivní a rychle se prosazující. Zabývá se léčbou nejrůznějších poruch pohybového ústrojí dětí a dospělých. K léčbě využívá řadu zajímavých a různorodých metod, z nichž Vám mohou nabídnout v Centru komplexní péče například tyto:

Manuální techniky – masáže, techniky měkkých tkání, mobilizace, míčkování

Léčebná tělesná výchova – zahrnuje různé formy cvičení, které jsou rozpracovány v mnoha konceptech a metodách, patří sem klasická kondiční cvičení i metody založené na neurofyziologickém podkladě. (Vojtova metoda, senzomotorická cvičení, metoda PNF dle Kabata, cvičení dle Mojžíšové, metoda McKenzie)

Vodolčba – celotělové a částečné vířivé koupele jako léčebný i preventivní prostředek.

Fyzikální terapie – elektroterapie, ultrazvuk, magnet, laser, přístrojová lymfodrenáž, solux.

Cvičení na přístrojích – rotoped, stepper, zařízení využívající závěsů – TerapiMaster.

V Centru komplexní péče Vám můžeme pomoci například při těchto potížích:

- bolesti zad a kloubů
- poúrazové stavy
- pooperační stavy
- stavy po cévních mozkových příhodách
- svalové disbalance (například v oblasti dna pánevního), vadné držení těla
- bolesti hlavy, závratě, tinnitus (pískání a šelesty v uších) a jiné příznaky mající původ v krční páteři, neurovegetativní rozlady
- disharmonie motorického vývoje kojenců

Součástí každé terapie je kompletní vyšetření pohybového systému pacienta.

Jak z názvu „komplexní“ vyplývá, nabídka tohoto zařízení se neomezuje pouze na následnou léčbu, ale můžeme Vám zde nabídnout také nejrůznější preventivní programy. Například, máte-li chuť protáhnout si svoje tělo, naučit se cíleně dýchat, nebo relaxovat, můžete navštívit hodiny skupinového cvičení pod vedením fyzioterapeutek:

Mgr. Jitka Holubcové – protahovací, uvolňovací a relaxační cvičení

Bc. Jana Oršošové – jógová cvičení

V nejbližší době bude také zahájeno cvičení dětí a těhotných.

Maminky (nebo tatínkové) s dětmi do 2 let mohou využít kursů plavání kojenců, které probíhají v Centru komplexní péče pod vedením zkušené lektorky Mgr. Jany Waldnerové.

Centrum komplexní péče má smlouvy s většinou pojišťoven, nebo poskytuje služby za úhradu.

Prostory zařízení (malá tělocvična, vodoléčebné procedury) je možné poskytnout též jednotlivcům i firmám k pronájmu.

Veškeré Vaše dotazy rádi zodpovíme na níže uvedených telefonních číslech.

Těšíme se na Vaši návštěvu.

Mgr. Halounková, Mgr. Týkalová
CKP Dobřichovice, Na Vyhlídce 582, Dobřichovice
Tel. 257713076, 723603677, 723603600

* * *

STŘÍPKY

Nádraží

Pohled na dobřichovické nádraží byl po řadu let věru nelahodný. Po letech se ale blýská na lepší časy. Probíhá rekonstrukce budovy a začíná svítit nová fasáda. Přes rozpaky nad řešením zakrytí přístřeší pro pasažéry čekající před dopravní kanceláří a pokladnami je pohled na novotou svítící budovu i citlivě obnovené původní prvky fasády, oken i dveří opravdu potěšlivý. Bude jistě radost na nádraží pobývat. A co teprve tehdy, až bude dokončeno i okolí a podchod ...?

Ulice 5. května a U Školy

Po loňské rekonstrukci se v ulici 5. května letos poprvé zazelenaly nové stromy. Další dokončenou ulicí v rámci popovodňových úprav se na jaře letošního roku stala ulice U Školy. I její nový vzhled jistě potěší. Vznikl na základě projektu ing. arch. Jiřího Špačka a kanceláře Space – K.

Tyršova ulice znovu a jak dlouho ještě, pane správče?

V minulém čísle jsme zmínili neúnosný stav Tyršovy ulice, zejména v úseku mezi křižovatkou se Strmou/U rokle a nádražím, a pokusili jej dokumentovat fotografiemi. Na „úzdavě“ se sice zajisté horečně kdesi pracuje, avšak v praxi slalom mezi dírami pokračuje, adrenalinový je zejména za deště, kdy po chodníku jdoucí chodci „dostanou“ kromě standardní dávky zplodin ještě pravidelnou sprchu.

Redakce obdržela na článek z minulého čísla souhlasnou reakci pana H. Lynera, jenž navíc připomenul a fotografiemi dokumentoval výměnu rozměrných směrových tabulí, na jiné blízké silnici, což považuje za naprosto zbytečné zejména tehdy, kdy chybí prostředky na zcela základní údržbu komunikací. Fotografie p. Lynera jsou k dispozici v redakci Kukátka.

Pohlednice Dobřichovic

Společnost DOB-Invest vydala v minulém roce tři druhy pohlednic obce. Na dvou pohlednicích je letecký snímek centra obce, na třetí Palackého náměstí. Pohlednice jsou v prodeji prostřednictvím České pošty, potravin U Chadimů, kancelářských potřeb Office Company a na několika dalších místech. Větší množství pohlednic je možné též objednat přímo ve společnosti DOB-Invest – Ing. M. Kadlecová, tel: 606 620 920.

PŘIPOJENÍ K INTERNETU PRO ZDRAVOTNĚ POSTIŽENÉ SPOLUOBČANY A SENIORY ZCELA ZDARMA

Občanské sdružení DOBNET, o.s. (dříve INTERNET V DOBŘICHOVICÍCH A OKOLÍ) nabízí nyní nově zdravotně postiženým spoluobčanům – držitelům průkazů ZTP a ZTP-P a seniorům starším 70 let tzv. **mimořádné členství**. Mimořádné členství je osvobozeno jak od jednorázového vstupního příspěvku ve výši 1 500 Kč, tak i od pravidelného měsíčního příspěvku ve výši 300 Kč, a je tudíž nabízeno **zcela zdarma**. Pro přijetí za člena stačí pouze vyplnit *Žádost o přijetí za běžného člena* a doložit splnění výše uvedených podmínek – například fotokopii průkazu ZTP nebo libovolného dokladu totožnosti.

Připomeňme, že v rámci členství v občanském sdružení DOBNET, o.s. mají členové právo využívat základních služeb sítě DOBnet zdarma. K připojení do sítě DOBnet je třeba zařízení, jehož konkrétní podobu lze stanovit až po provedení kontrolního měření. První kontrolní měření provádí technik zdarma. Je schopen zpravidla na místě stanovit přibližnou specifikaci zařízení a jeho cenu. Ta je závislá nejen na vlastní vzdálenosti od přístupového bodu sítě DOBnet, ale také na množství připojovaných počítačů v objektu a také na vzdálenosti antény a počítače. Přibližná cena se tedy může pohybovat cca od 4 000 Kč do 10 000 Kč. Pro budoucí členy, kteří nemají k dispozici takovou částku najednou, nabízíme ve spolupráci s Českou poštou a společností Home Credit možnost získat zařízení pro připojení do sítě DOBnet na splátky. Takto získané prostředky však není nutné použít pouze na připojení do sítě DOBnet, ale například i na nákup nového počítače či jeho součástí.

Protože jsme se vědomi toho, že komerční společnosti nebudou příliš nakloněny poskytování jakýchsi půjček právě našim mimořádným členům, kteří zpravidla nebudou schopni doložit potvrzení o trvalém příjmu ze zaměstnání, rozhodli jsme se tyto případy řešit zcela individuálně a samostatně. V praxi by to mohlo znamenat, že přímo občanské sdružení DOBNET, o.s. pomůže mimořádnému členovi s případným výběrem zařízení pro připojení do sítě DOBnet a pomůže s výběrem vhodné výpočetní techniky. Dále by také sdružení mohlo poskytnout na základě posouzení konkrétních případů například bezúročnou půjčku nebo se pokusit získat prostředky na takové zařízení z jiných zdrojů.

Sít DOBnet je dnes připojena k Internetu pomocí 2 Mbps linky. V současné době probíhají s poskytovatelem připojení do Internetu jednání o možném navýšení kapacity linky na 5 Mbps s možností kapacitu ještě nadále bez výraznějších finančních nákladů zvyšovat.

K dispozici je dnes celkem 12 přístupových bodů v lokalitách Všenory, Dobřichovice, Karlík, Lety, Řevnice a Svinaře. Právě přístupový bod v lokalitě Svinaře byl spuštěn v posledním měsíci, a to skutečně s velkou podporou starosty obce Svinaře

a místních spoluobčanů. Všem jim patří naše poděkování, protože již nyní mohou místní občané využít možnosti stát se členy našeho sdružení a mohou využívat konektivitu do sítě Internet.

Nově připravujeme intenzivně výstavbu přístupového bodu v centrální části obce Lety, dále pak v Zadní Třebani, Hlásné Třebani a probíhají také testy páteřního spoje na Mořinu.

Další informace je možné získat na Internetu na portále občanského sdružení DOBNET, o.s. na adrese <http://www.dobnet.cz> nebo přímo u předsedy rady sdružení p. M. Nešpora na tel. 604 905 013.

M. Nešpor

Z HISTORIE

VÝCHOVNA

Ještě na počátku 20. století byl na místě současného Dětského diagnostického ústavu v Pražské ulici nezastavěný prostor, pozemek Františka Kozáka, majitele usedlosti č. 20. Dům č. 20 stojí v ulici Palackého, dnes je v něm pekařství. František Kozák prodal dům i polnosti. Dům koupil pekař František Tomo, chlévy a stodola byly přestavěny na obytné stavení, jehož majitelem se stal Alois Procházka. Pozemek, kde se nachází výchovna, byl v červnu 1900 převeden na stavební parcely. Zakoupil ho Inocenc Skréta, smíchovský obchodník a v červnu 1904 tu začal stavět rozlehlé letní sídlo. Stavbu řídil Václav Majer a dokončil ji v květnu 1905. Kromě vily tu stálo i hospodářské stavení s chlévy a dřevníky. Majitel však vilu záhy prodal panu Bernardu Nedvědovi, smíchovskému architektu a staviteli, který tu v létě pobýval s rodinou a přáteli. Někdy v letech 1912–1914 tu patrně krátký čas prožila rodina známého ruského operního pěvce Fjodora Šaljapina. Od roku 1915 není vila již obývána a po skončení 1. světové války ji kupuje Česká zemská komise pro péči o mládež, která tu v roce 1919 zakládá ústav pro výchovu zanedbaných, opuštěných a mravně ohrožených hochů školního věku.

Páter Josef Hradec píše ve své kronice:

„Ústav má vlastní knihovnu s 22 časopisy a veřejnou jednotřídní školu, na které vyučuje mimo ředitele i učitel. Je tam dílna obuvnická a krejčovská, v nichž se chovanci od 14 do 17 let učí za vedení odborných mistrů příslušným řemeslům. Pro chovance je v ústavu i živnostensko – pokračovací škola. K ústavu patří veliká ovocná, květinářská a zelinářská zahrada, hospodářské budovy a 1,5 ha pole jako příděl od velkostatku. Pěstouni jsou řemeslníci s mistrovskými zkouškami a zahradník je absolventem pomologického ústavu. Ředitelem ústavu jest Karel Kadet, učitelem Josef Mudra. Chovanců bývá kolem 40. Dne 1. října 1929 byli žáci přeloženi do výchovny ve Šternberku a namísto nich sem byly dány mravně vadné

dívky starší 14 let. Zabývají se za vedení odborných sil zahradnictvím, květinářstvím, výrobou koberců, vyšíváním a domácími pracemi.“

V roce 1926 byla při chlapecké výchovně postavena místním stavitelem Václavem Veselíkem prádelna a mandlovna, v roce 1940 přibyl domek pro zahradníka a v roce 1947 tělocvična.

V roce 1940 nastupuje na místo ředitele ústavu pan Bohumil Stehlík, který tu působí do roku 1952. Za 2. světové války byla v objektu po určitý čas ubytována Hitlerjugend.

Chovanky se učily v budově dnešního zdravotního střediska a nocovaly ve vile č. 314 v Americké ulici. Po válce byl provoz ústavu okamžitě obnoven a patřil ke vzorně vedeným zařízením, o čemž svědčí článek v Mladé frontě a kniha hostů a návštěv, kterou založil v dubnu 1942 Bohumil Stehlík a která je vedena do března 1952, kdy je dívčí ústav likvidován a vzniká záchytný dětský domov, později dětský diagnostický ústav.

Novinář Ota Klier píše v roce 1947 v MF (text je zkrácen):

Domov, který zachraňuje mladé ztroskotance.

70 dívek tu má být zachráněno pro spořádaný život, účelnou práci a pro úlohu mateřství. Alkoholismus, prostituce, venerické nemoci, krádeže a toulky, následky rozvrácených manželství zvyšují pubertální výkyvy.

V ústavu o dívky s takovou minulostí pečují školené sociální pracovnice. Chovanky se tu mohou vyučit řemeslu. Jsou zde zřízeny dvě krejčovské dílny, zahradnictví, hospodářství a kuchyně. Všude je vidět pracovní shon, touha po vyniknutí, vzorná čistota. Máš dojem, že jsi v normálním učňovském domově.

Někdy se objeví staré, špatné zvyky povahy a pak končí takový výkyv útěkem z ústavu. Bývá to sice zřídka, ale volnost, jakou zde vychovávané dívky mají – jedno z psychologických řešení nenásilné výchovy – svede někdy i k němu. Přestupky proti dobrému chování se tu netrestají tělesně, ale stržením určitého počtu bodů. Děvčata jsou podle počtu bodů dělena do čtyř skupin. Lepší skupiny mají mnoho výhod, pro něž se dívky snaží udržet si dobrou pověst.

O kulturní život se tu stará samospráva složená ze schovank, která pořádá divadelní, hudební a kulturní večírky. Učňovská a lidová škola se starají o vzdělání. Vydatnou a chutnou stravu si děvčata připravují sama v ústavní kuchyni. Devět úhledně zařízených ložnic s ústředním topením září čistotou.

Nové dívky jsou obvykle nedůvěřivé, ale po čase si zvyknou na práci i kolektiv. Po vyučení jsou vráceny do společnosti jako její právoplatné členky. Posílají dopisy, osobně navštěvují ústav a rády vzpomínají. U 92 % z nich je splněn výchovný účel. Na ústavní vlajce je znak s heslem: V lásce a svornosti výš!

Dívčí výchovna dr. Marie Nečasové

Na návrh poslance NS a vládního rady Vojty Beneše, bratra prezidenta E. Beneše, byla dne 28. 12. 1945 rozhodnutím 36. valné schůze Zemského ústředí péče

o mládež v Čechách nazvána dívčí výchovna v Dobřichovicích jménem dr. Marie Nečasové. President Edvard Beneš poslal osobní dopis ZÚPM, kterým vítá tuto akci, neboť dle jeho mínění si paní M. Nečasová za svou obětavou péči o mládež zaslouží náš dík a vzpomínku. Rovněž zdůrazňuje odpovědný úkol ve výchově mládeže, která v době válečné utrpěla nejcitelnější újmu a je hodna naší nejbližší pozornosti.

Dne 2. 5. 1946 byla na domě výchovny odhalena pamětní deska a uskutečnila se pietní slavnost na počest této vzácné ženy. Zúčastnily se jí významné osobnosti tehdejšího veřejného života. Např. předseda vlády Zdeněk Fierlinger s choť Olgou, choť ministra průmyslu paní J. Laušmanová s dcerou, poslankyně NS dr. Milada Horáková; zástupci ministerstva ochrany práce a sociální péče: pers. šéf dr. L. Pivec, přednosta odboru dr. Kohout, šéf tiskového odboru Pířha, vrch. tajemník Šíma; zástupci ministerstva průmyslu: přednosta odboru dr. O. Kopecký s choť, dr. Pistorius; za ministerstvo školství a národní osvěty ústřední ministerský inspektor dr. F. Štampach; děkan vysoké školy Vozka, zástupce ZNV Kubíčková, MUDr. a PhDr. J. Apeltauer, prof. ing. arch. J. E. Koula, Růžena Pelantová, náměstek primátora hl. města Prahy.

Ze členů rodiny paní Marie Nečasové byly přítomny její sestry paní Anna Sedloňová a paní Božena Burešová, její bratr pan Boh. Pouba a další členové rodiny. Dále byli přítomni zástupci tisku a významných úřadů. (Paní Burešová žila v Brně a 23. října 1946 věnovala 500 Kč ve prospěch ústavu.)

Jaroslav Seifert napsal k této příležitosti báseň „Mrtví hovoří k živým“ a Jar. Horný – Nauman báseň „Horoucí vzkazy“. Dr. Jiří Berkovec, pozdější hudební vědec a skladatel, nacvičil s chovankami recitaci a zpěvy a s J. Horným – Naumanem složili ústavní hymnu „Kupředu!“.

Hlavní projev pronesla dr. Milada Horáková, závěrečné slovo měl Bohumil Stehlík, ředitel ústavu.

Marie Nečasová, roz. Poubová, referentka naší výchovny, místopředsedkyně ZÚPM (Vybráno z projevu poslankyně dr. Milady Horákové na dobřichovické slavnosti.).

Její otec byl železničář. Rodina žila v Táboře, tam Marie Poubová strávila své dětství a mládí. Studuje na lyceu v Českých Budějovicích a pak filosofii na KU v Praze. Nastoupí na učitelské místo ve Valašském Meziříčí, kde vyučuje na dívčím gymnáziu dějepis a zeměpis. Je oblíbenou profes-

„Odbalení pamětní desky dr. Nečasové 2. 5. 1946“

sorkou a zkoumá rodinné a sociální poměry svých studentek a jejich vliv na osobnost dítěte. Své poznatky shrnula ve studii: *Školní prospěch a sociální poměry dítěte*.

Začíná působit v sociální sféře. Zajímá se o zdravý tělesný vývoj dětí, snaží se o zlepšení bytových a sociálních poměrů v rodinách, zaměstnanosti a pravidelné mzdy pro rodiče, výchovy v rodinách i ve škole.

Když se provdá za politika Jaromíra Nečase, pomáhá mu v jeho činnosti a sama se věnuje sociální práci v oddělení péče o děti. Roku 1924 se jim narodila dcera Věra. Dlouhá léta pracovala v Praze v Ochraně matek a dětí v ZÚPM. Roku 1927 se stává místopředsdkyní Zemského ústředí péče o mládež, roku 1932 referentkou dobřichovického ústavu. Uplatňuje řadu návrhů na zlepšení postavení sociálně, zdravotně či mravně ohrožených dětí. Je členkou sociálně - demokratické strany jako její manžel. Seznamuje se s dr. Alicí Masarykovou, získává její přátelství. Plánuje a uskutečňuje školení odborných sociálních pracovníků. Stává se profesorkou na vyšší sociální škole, kde se školí sociální pracovníci. Přednášela s nadšením a přesvědčivým citovým zaujetím, dokázala strhnout své posluchačky pro obtížnou práci. Studuje poměry dětí na pražské periferii a vydává studii: *O sociální péči rodinné*. V době nezaměstnanosti se zajímá o hospodářské a spotřební poměry v rodinách nezaměstnaných a sociálně závislých. Po manželově jmenování ministrem sociální péče, opouští úřednické místo a spolupracuje s manželem.

Od roku 1938 je Jaromír Nečas zapojen do domácího odboje, stává se předsedou Nejvyššího cenového úřadu a musí se stýkat s Němci. Prožívají období neustálého napětí a čekání na zatčení. Když se situace vyhrotil, manžel uprchne do ciziny. Jeho žena i dcera se ocitají ve velkém nebezpečí. Manželství je na oko rozloučeno, ale obě jsou pod neustálou kontrolou gestapa. Je to hra o nervy. Paní Marie si uchovává hrdý postoj a sleduje činnost manžela v exilové vládě v Londýně.

Po atentátu na Heydricha v roce 1942 jsou zatýkáni příslušníci rodin zahraničních pracovníků. Matka s dcerou se ocitají v terezínské pevnosti. Tam se opět setkává se svou dlouholetou spolupracovnicí v Ochraně matek a dětí, dr. Miladou Horákovou. Nevěřila v brzký konec války, bála se, že ji gestapo odtrhne od dcery, ale svým hrdým postojem provokovala dozorce až k zuřivosti a často

„dr. Milada Horáková v roce 1946
v Dobřichovicích“

byla pod zotřeseným dozorem. V srpnu 1942 byly obě evakuovány do Osvětimi. Podstupují hrůzu a mučení, která jsou vykoupena smrtí. Marie Nečasová umírá 29. 10. 1942, její dcera Věra 14. 1. 1943. Její muž zemřel 30. 1. 1945 ve městě Maston Mawr ve Walesu. Celá rodina umírá ve víře v konečné vítězství demokratických ideálů.

Citace dr. Milady Horákové:

„... její usilovná víra pomoci českému dítěti, to musí být naším programem a závazkem. Z dětí musí být především sňata tíha války. Cítíme to zajisté všichni, všichni stejně naléhavě. Každému z nás říká srdce i rozum to, co mi před svou porovou vzkázal přední odbojový pracovník, Antonín Pešl: „Národ, který hmotně a mravně zapomíná na své děti, není hoden, aby žil.“

„... čím hrůzněji v našich řadách kosila smrt, tím usilovněji chceme sloužit teď životu. A život národa jsou děti, svěřtí ratolest na zdravém kmeni, naše první a největší naděje.“

„... Zástupy dětí, radostných a navracených správnému životu, projdou tímto ústavem a budou vyslovovat její jméno a ponese je v duši celým životem. To, co může dát člověk nejvyššího – službu a oběť, odevzdala jako voják, to, co je ženě dáno nejkrásnějšího, vřelý cit a mateřskou moudrost a upřímnou náruč, dává tomuto ústavu, aby jí potěšil a obšťastňoval všechny ty děti, jež budou jím procházet. Jezímu ušlechtilému srdci nemůže být pomníku trvalejšího!“

Patrně nikomu z četných hostů i mnoha místních účastníků této důstojné slavnosti by ani ve snu nenapadlo, že za pár let zmizí deska ze zdi ústavu, že jméno dr. Nečasové bude odstraněno z názvu výchovny, že Milada Horáková skončí daleko potupnější smrtí než Marie Nečasová, neboť ji popraví příslušníci vlastního národa, že ředitel výchovny a první poválečný předseda NV v Dobřichovicích, Bohumil Stehlík, bude odsouzen jako zločinec československým soudem a stráví několik let v žaláři a na nucených pracích.

Bohumil Stehlík (1902–1991)

Pocházel z učitelské rodiny. Jeho otec Václav Stehlík vystudoval učitelský ústav v Příbrami. Po jeho absolvování získal místo učitele v Licibořicích u Chrudimi. V Licibořicích byla vydána kniha o historii této obce, ve které se pochvalně píše i o panu učiteli, Václavu Stehlíkovi. Pak se stal řídícím učitelem v Kameničkách u Hlinska, a to v době, kdy malíř Antonín Slavíček v tomto kraji maloval. Učil též jeho tři děti: Evu, později provdanou za generála Rudolfa Medka, jejichž syn Mikuláš byl významným malířem a syn Ivan kancléřem presidenta Václava Havla; malíře Jana, budoucího národního umělce, a filmového režiséra Jiřího.

Bohumil Stehlík vystudoval gymnázium v Chrudimi, tam bydlel spolu s Bohumilem Laušmanem, jehož otec byl rovněž učitelem a rodiny se znaly. B. Laušman se stal později politikem, po 2. světové válce ministrem průmyslu a krátce i předsedou Československé sociální demokracie.

Bohumil Stehlík začal učit v Hlinsku, kde v tu dobu vznikla pobočka Zemského ústředí péče o mládež. Při jejím slavnostním otevření se seznámil s Vojtou Benešem, předsedou ústředí, který ho získal pro práci v oblasti sociální péče. Bohumil Stehlík byl velice aktivní. Když odcházel z Hlinska, byl uveřejněn v regionálním tisku článek na rozloučenou, který vypočítává všechny aktivity tohoto mladého učitele. Lze jen obdivovat, že bylo v silách jediného člověka všechny tyto činnosti a funkce stihnout.

Po diferencních zkouškách ze speciálních pedagogických oborů nastupuje do ústavu v Mariánských Lázních. Píše se rok 1939 a během téhož roku je za velmi dramatických okolností celý ústav evakuován do Načeradce u Votic. Pan Stehlík s manželkou, dcerou Evou a synem Jiřím mají komplikace s odchodem z pohraničí. Musí jednat s K. H. Frankem a čelit represím henleinovců. Plzeňští vojáci – pětatřicátníci – zapůjčují dvě nákladní auta k přestěhování vybavení výchovného ústavu.

V roce 1940 nastupuje do dobřichovické výchovny. Při jízdě z Vráže se mu tak zalíbilo údolí Berounky, že si přál, aby tady už zakotvili natrvalo. Rodina bydlela přímo v ústavu.

Pan Stehlík byl členem sociálně demokratické strany a předsedou místní odbočky. Přátelil se s významnými představiteli této strany. Po válce se stal prvním předsedou místního národního výboru v Dobřichovicích. Pracoval v sokolském výboru a za květnové revoluce se aktivně účastnil odboje a zejména se zasadil o znovuoobnovení činnosti výchovny.

Za jeho předsednictví v MNV byla provedena přístavba sokolovny, ubytovna s kuchyní. I ústav prosperoval velmi dobře. 70 i více děvčat ve věku 15–18 let se tu připravovalo na budoucí život. Dívky se učily vařit, šít, zahradničit, hospodařit pod dohledem odborných mistrů. Vila měla upravené okolí, záhony s květinami, rozsáhlou zahradu.

K ústavu patřila rovněž louka a 2 ha pole u Karlíka. V létě mohly chovanky stolovat venku. Rovněž kulturní program byl zajištěn, hrály divadlo, zpívaly, tančily, recitovaly, účastnily se různých soutěží, sportovaly. Na zahradě měly provazy na šplh a náradí ke cvičení. Také tu byl uspořádán Chodský večer, kterého se zúčastnila chodská muzika v čele s bratry Svačinovými. Na památku darovali účinkující ústavu album s obrázky Chodů v krojích a s citáty ze známých chod-

„Bohumil Stehlík“

ských písniček. Panovala tu domácí atmosféra, děvčata se tu vyučila a na výchovnu vzpomínala v dobrém. S bývalým ředitelem udržovala písemný i osobní kontakt po dlouhá léta.

Ústav navštěvovaly delegace ze zahraničí i z domova. Byla to chloubka Zemského úřadu péče o mládež, jeho vzorové zařízení, což dokazují zápisy v pamětní knize ústavu. Jsou tu podepsáni Laušmanovi, Berkovcovi, Evžen Erban, František Tržický, Zdeněk Fierlinger s chotí, Alice Masaryková, hosté z Jugoslávie, z Chile a Argentiny, z Paříže, z USA, z Londýna a Ženevy, z Polska i z Budapešti, z Norska i odjinud; dále novináři z Mladé fronty, Práva lidu, ČTK, zástupci ministerstev, studenti z různých měst v republice, mezi nimi i student herectví, psychologie a pedagogiky, Ivan Vyskočil.

Syn B. Stehlíka Jiří studoval v Berouně na gymnáziu a pak se stal posluchačem právnické fakulty. Dcera Eva vystudovala Vyšší sociální školu.

V roce 1952 odchází p. Stehlík do ústavu v Říčanech, do tzv. Olivovny v Radošovicích. Olivovi založili nadaci, z níž byla postavena velká budova s kapacitou pro 200 dětí. Tady už stěží mohla být vytvořena rodinná atmosféra, jako tomu bylo v Dobřichovicích.

V roce 1954 přijelo do Radošovic auto a byla provedena důkladná prohlídka. Pana ředitele Stehlíka odvezli rovnou do věznice v Ruzyni. Rodina nebyla o zatčení informována. Třetí den hlásilo rádio, že se „vrátil“ B. Laušman z exilu. Ve skutečnosti byl StB unesen z rakouského Salzburgu.

V dobřichovické výchovně byl na praxi Ladislav Klouda, nadaný student filosofické fakulty, který pro chovanky nakreslil pláněk Prahy a vyznačil historické památky. Promítl epidiaskopem plán na plátno a učil je orientovat se v nich a poznávat jejich historii. Při policejní prohlídce byl tento pláněk zabaven a vyšetřující orgán v označených místech spatřoval tajné schránky pro špionážní činnost. Tři týdny se snažili dostat z pana Stehlíka přiznání, teprve když si vzpomněl, co to je, odložili tento důkaz stranou. Půl roku byl v samovazbě. Zhubl se o 35 kg. Byl neustále tvrdě vyslýchán a přinucen k doznání viny.

Výpovědi se učili z paměti. 28. října začal proces s ním i dalšími představiteli bývalé sociálně demokratické strany. Pan Bohumil Stehlík byl odsouzen ke 13 letům vězení. Byly vyneseny i tři doživotní tresty.

V tehdejšímu tisku se můžeme dočíst:

„... před senátem Nejvyššího soudu v Praze se konal proces se členy protistátní a špionážní organizace ve službách západních imperialistů, kterou tvořili pravicoví sociální demokraté. Generální prokurátor žaloval pro trestný čin velezrady a vyzvědačství Vladimíra Görnera, Václava Koubka, Zdeňka Kreidla, JUDr. Františka Tržického a další.“

Pan Stehlík byl vězněn nejprve v uranových dolech v Jáchymově a pak v Leopoldově na Slovensku. Po odsouzení ho mohla žena navštívit jednou za čtvrt roku s jedním z dětí. Propuštěn byl na amnestii v roce 1961. V roce 1968 bylo trestní

řízení zastaveno a obvinění byli rehabilitováni. Bylo konstatováno, že byli protiprávně odsouzeni. Rozsudek byl zrušen již v červnu 1966 pro prokázané násilí v administrativním řízení.

Po návratu z vězení pracoval pan B. Stehlík na stavbě cementárny v Lochkově, Po půl roce nastoupil do skladu nakladatelství Práce a odtud odešel do důchodu. Zemřel 17. 11. 1991. Je pochován spolu s manželkou Marií a dcerou Evou v Chlumu u Hlinska, odkud pocházela jeho žena, v kraji, kde strávil své mládí.

(Upraveno podle vyprávění jeho syna JUDr. Jiřího Stehlíka)

Připravila Jana Váňová

KULTURA

Kultura do léta a výhled do podzimu, samozřejmě s poznámkou, že řada akcí je zatím v jednání a ostatně změna je život a Hellerovo *každá změna je k horšímu* nemusí platit úplně vždycky.

- 12. června v 17 hod. – Omán – země hradů a kadidla** – vernisáž barevných fotografií Romana Garby
- 26. června v 18 hod. – koncert v karlickém kostele sv. Martina a Prokopa: Harfa a flétna** – Lucie Čištecká – flétna, Barbora Váchalová – harfa
- 17. července v 18 hod. v karlickém kostele – recitál: Irena Budweiserová a přátelé**
- 21. srpna v 18 hod. koncert v karlickém kostele sv. Martina a Prokopa: Musica Da Chiesa** – duchovní hudba (P. P. F. Řezáč a P. J. Konečný)
- 4. září v 18 hod. v karlickém kostele – koncert souboru: Ad vocem – Hudba pro královský odpočinek**
- 11. září v sále dr. Fürsta – vernisáž výstavy fotografií Ondřeje Vaculíka**
- 17. září v sále představení pro MŠ a ZŠ – Divadelní spolek Kejklíč**
- 24. září ve 20. hod v sále dr. Fürsta – buď Feng Jung Song, nebo kapela Koňaboj**
- 22. října v sále dr. Fürsta – Nezmaři a Wabi Ryvola**
- 5. listopadu dopoledne pro školy, ve 20 hod. pro dospělé zahraje Teátr Víti Marčička**

ZÁVĚREČNÉ TABULKY VOLEJBALOVÝCH SOUTĚŽÍ 2003-04

Mistrovské volejbalové soutěže v sezóně 2003–04 skončily už koncem března, ale teprve nyní můžeme uvést závěrečné tabulky a krátké hodnocení výsledků našich družstev.

Družstvo A mužů, které se v předcházejících pěti sezónách umístilo v 1. lize postupně na místě čtvrtém (98–99), čtvrtém (99–2000), třetím (2000–01), prvním (01–02) a třetím (02–03), se letos umístilo až na místě osmém. Jedním z důvodů je odchod jednoho z klíčových hráčů J. Vokála do zahraničí. Z dvanácti prvoligových družstev jich bylo osm poměrně vyrovnaných a o výsledku jejich vzájemného střetnutí často rozhodovaly momentální dispozice; výjimkou byla suverénní družstva Ústí n. Labem a Brna a neslabší družstva Rakovníku a Plzně. Více se také čekalo od družstva sestoupivšího z extraligy, družstva MFF. Uvedme ještě, že naši během soutěže sehráli celkem 32 zápasů, z toho 15 vítězných.

Konečná tabulka 1. ligy mužů:

1. Ústí n. Labem	82 b.	baráž o extraligu	7. Technika Praha	49
2. Brno	79		8. Dobřichovice	44
3. Benátky n. J.	56		9. Č. Budějovice	43
4. Č. Třebová	52		10. MFF Praha	37
5. Staré Město	50		11. Plzeň	23 (bar. o udržení)
6. Hradec Králové	39		12. Rakovník	22 (sestupuje)

Družstvo žen se ve 2. lize udrželo ve střední části tabulky zejména díky tomu, že se mu několikrát podařilo zvítězit nad družstvy papírově silnějšími. Během soutěže naše ženy zvítězily ve čtrnácti zápasech ze šestatřiceti, pětkrát prohrály v poměru 3:2. Družstvo má předpoklady k tomu, aby se v příštím ročníku, kdy bude hrát ve 2. lize již potřetí, umístilo ještě lépe.

Konečná tabulka 2. ligy žen:

1. Chabařovice	97 bodů	6. Ústí n. Labem	61
2. Plzeň	71	7. Dobřichovice	42
3. Děčín	68	8. Rokycany	31
4. Neratovice	67	9. Škvřňany	26 (baráž o udržení)
5. Šanov	64	10. Mělník	13 (sestup do kraj. přeboru)

B družstvu mužů se premiérový start ve 2. lize nevydařil. Z deseti účastníků se naši umístili na 9. místě a spolu s družstvem Stráže n. Nežárkou, které se umístilo poslední, sestupují do krajského přeboru. Podaří-li se jim zkušenosti, které ve druholigové soutěži získali, zúročit, jistě si postup do 2. ligy vybojují znovu.

ZPRÁVY Z DOBŘICHOVICKÉHO BASKETBALU

Výsledky družstva mužů

V dubnu vyvrcholila soutěžní sezóna košíkové. Družstvo mužů obhájilo svou pozici ve středu tabulky 2. třídy pražského přeboru. O pořadí na 5.–8. místě rozhodla tabulka za vzájemných zápasů.

Konečná tabulka 2.třída A mužů 2003–04

Družstvo	skóre	body	Družstvo	skóre	body
1. BC Dejvice	+459	44	7. Sokol Dobřichovice	-24	32
2. TJ Podolí A	+234	39	8. Iuridica Praha C	+2	32
3. TJ Háje	+156	38	...		
4. AC Praha 1890	+33	33	11. Chemie Praha B	-314	28
5. SK Zbraslav	-34	32	12. BK Prosek	-308	25
6. Technika Strojní B	+17	32			

V jarní části soutěže nejvíce minut odehráli: Jakub Knajfl, Ondřej Slezák, Bedřich Doležal, Enis Samouk a Tomáš Doležal.

Kontakt na družstvo mužů: Miroslav Váňa (tel.: 737 213 230).

Basketbalový dětský den

V sobotu 22. 5. proběhl na sokolovně basketbalový dětský den. Na venkovní hřiště za halou BIOS si přišlo zasportovat 15 dětí ve věku 6–10 let, které neodradilo ani nepříznivé počasí. Mladí sportovci soutěžili v osmi dovednostních disciplínách (kimův běh, slalom, hod na cíl, ...). Nejvíce bodů získali Bára Čechová, Zuzana Rusá a Marek Lašák. Nasbírané body všichni zúčastnění proměnili za sladkou odměnu a na závěr si slíbili, že se po prázdninách sejdou v dobřichovické tělocvičně na tréninku košíkové. Zajímavý program celého dopoledne připravily trenérky mládeže Monika Veselá a Jitka Supová.

Nábor nových členů

Oddíl košíkové Sokola Dobřichovice zve do svých řad všechny šikovné sportovně založené děti a mládež. Hledáme zejména děvčata ročníků 1993, 1994, 1995, 1996 a 1997. Podrobnější informace podají: Hana Geisslerová-Brejlová, tel.: 736 673 909 (DÍVKY) a Monika Veselá, tel.: 732 152 547 (CHLAPCI).

MVA

* * *

KONEČNĚ SE URODILLO

Poslední květnový víkend se již tradičně sjela sokolská basketbalová družstva v kategorii mladších minižákyň do Dobřichovic. Závěr sezóny v tomto termínu patří přeboru České obce sokolské. Osm družstev z celé republiky odehrálo během soboty

zápasy ve skupinách, na neděli pak zbyla utkání o pořadí, včetně finále. To nás po mnoha letech proher a smutku tentokrát zajímalo ze všeho nejvíce. Dobřichovická děvčata se totiž po téměř bezchybných výkonech v zápasech základní skupiny, kdy porazila, co se dalo, a svou skupinu vyhrála, v neděli mohla v klidu připravit právě až na poslední utkání turnaje.

Ve skupině holky postupně zdolaly soupeře z Nuslí, ve druhém utkání si poradily s Kladeňáčkami a v podvečer pak udolaly i obávaný celek nadějí dlouholeté basketbalové bašty z jižních Čech, družstvo Strakonice. Tento zápas v podstatě rozhodla již první čtvrtina, kdy domácím vyšlo úplně vše, na co sáhly, a Jihočešky srazily zcela do kolen. Po zbytek zápasu již za mohutného povzbuzování jenom stačilo hlídat náskok a po poslední siréně bylo jasné, že bez medaile to letos nebude. O její hodnotě mělo rozhodnout finále se Sokolem Stodůlky.

Tomu předcházelo neuvěřitelné napětí i nervozita ve všech řadách, včetně trenérky. Zápas samotný nezačal úplně šťastně, na rozdíl od utkání ze Strakonice holky nedávaly ani z úplně jasných pozic a první čtvrtina se odehrála s minimem košů. Kolem poloviny utkání však domácí zpřesnily hru a po změně stran začaly padat i koše. Na konci třetí čtvrtiny již Dobřichovice vedly o 10 bodů. Protože však v této kategorii jsou možné neuvěřitelné zvraty po celé utkání, skutečná jistota přišla až 1–2 minuty před koncem, kdy bylo jasné, že soupeřky na zvrát již nemají. Plná hala, tentokrát i s početnějším zastoupením dobřichovických rodičů, si tak mohla vychutnat vítězství domácích. Po dlouhých letech tvrdé práce, proher a často i posměchu ze strany soupeřů tak naše košíková dosáhla velkého úspěchu.

Přestože se tentokrát hrálo hlavně o výsledek, do zápasů nakonec střídavě nastoupily všechny hráčky, včetně těch nejmenších sester Terezy a Báry Čechových. Výborně si vedly Lucka Burešová, Pavla a Zuzana Rusých a po nepříjemném zranění i Petra Korandová. Na základě hlasování zúčastněných trenérů byly navíc do all stars teamu vybrány Tereza Novotná a Katka Brejlová. Nejlepší střelkyní našeho družstva se stala Tereza Novotná s 50 body.

J. Geissler

* * *

REPUBLIKOVÍ VICEMISTRÍ Z DOBŘICHOVIC – Z POHLEDU MAMINEK

V uplynulém víkendu jsem odložila trenérské desky a píšťalku a byla jsem za maminku. V Praze na Petřinách v sídle Basketbalové akademie Sparta bylo pořádáno mistrovství republiky v kategorii starších minižáků a stejné mistrovství ve stejné kategorii pro děvčata pořádala Roudnice nad Labem.

BA Sparta Praha měla v obou kategoriích mistrovství republiky svá družstva a své zastoupení měl i Sokol Dobřichovice v podobě sourozenců Martina a Katky Brejlových, kteří jako hostující hráči hájili čest Sparty a zároveň dokazovali, že i v Dobřichovicích mohou vyrůstat hráči republikové úrovně.

Jako partnerská jednota jsme propůjčili oddílový transit pro přepravu spartanek do Roudnice, a tak reklama dobřichovické košíkové nenásilně pokračovala.

Prvním hracím dnem byl čtvrtek, kdy nejprve proběhlo v obou místech slavnostní zahájení, kdy rozhodně BA Sparta jako pořadatel byla špičková – tanečnice, nástup družstev jako na olympiádě, státní hymna. Roudnice byla skromnější, ale zase holky dostaly trička připomínající účast na mistrovství republiky. Oba zástupci dobřichovické košíkové odehráli první utkání turnaje a oba jejich týmy vyhrály – holky zcela jednoznačně přehrály Ostravu a kluci Domažlice.

V pátek turnaj pokračoval, holky hrály jedno utkání, kluky čekala dvě. Zatímco kluci prohráli s Ostravou, holky neuvěřitelně překvapily a porazily o třídu Brno. Odpoledne kluky čekal náročný zápas již o medaile, a to se Sokolem Písek. My maminky byly u toho. Utkání začíná nástupem a pozdravem obou týmů, komentátor jmenovitě představuje jednotlivé aktéry tohoto utkání. Nás maminky hřeje, kterak jest hlášen náš ještě donedávna chlapeček, dnes znuděný puberták. Utkání byla skutečná sportovní bitva, kdy bylo vidět nejen špičkové sportovní výkony, ale i obyčejné lidské – skoro dětské momenty. Zápas byl po celou dobu vyrovnaný, Sparta v závěru tvrdě dotahovala, ale chyběl pověstný krůček ... nebylo veselo v táboře spartánském a spřádaly se myšlenky, jak vyzrát zítra na sokolíky druhé – Pražské.

Sobota byla náročnější pro holky a pro nás maminky – začala narůstat nervozita, neřku-li, máte-li dvě želízka v ohni. Holky dopoledne nezvládly horkého kandidáta na titul – Slovanku Praha, a trenéři měli celé odpoledne co dělat, aby hráčky motivovali na odpolední zápas. Zatímco kluci v Praze naprosto překvapivě pokládali na kolena soupeře – Sokol Pražský, což bylo překvapení pro všechny laiky, odborníky, kluky sparťany, ale hlavně sebevědomé sokolíky, holky se pomalu rozvíčovaly před utkáním s Kyjovem. Telefonní linky byly neustále v provozu, a tak když holky měly oddechový čas, z hlediště se často ozývalo: „Kluci vedou ...“. Kluci skutečně nakonec vyhráli a začali zamotávat pořadím na medailových postech. My maminky jsme prožívaly horké chvíle, ale holky nás dostaly do varu a papírově nejslabší Kyjov porazily brilantně 100:47. Máme medaili, tedy dvě a zítřek rozhodne, z jakého kovu.

Neděle 23. 5. Ranní zápas – holky, hrajeme o 2.místo se Sokolovem. Jsou to nervy, nevím zda větší pro nás maminky s vyřvanými hlasivkami v hledišti, nebo pro hráčky na palubovce. Jenže holky prostě „jedou“ a minutu před koncem na světelné tabuli svítí 64:48 pro Spartu a všichni v hale už víme, že se poveze stříbro. My maminky nevíme, zda se máme radovat, nebo spolknout nějakou tu slzu dojetí a hrdosti ... Jenže není moc času, za půl hodiny hrají kluci ... tak sedáme do auta a hnány touhou být zase jen spokojenými maminkami se ženeme do Prahy na Petřiny. Tam byl již zahájen poslední zápas našich kluků se Šumperkem. Byť papírově nejslabší soupeř, bylo to dlouho velké tahání o každý bodík. Pak se ale domácí borci chytli a soupeře jednoznačně položili na lopatky. A nastalo mučivé čekání, kterak dopadne zápas mezi sokoly pražskými a píseckými. To rozhodne o pořadí. Jenže my maminky nemáme čas a vracíme se rychle do

Roudnice, kde budeme přítomny vyhlášení výsledků. Ne, že bychom nerady viděly to chlapecké, ale tatínkové natáčeji kluky a maminky holky.

V Roudnici je vyhlášení jednoduché, skromné, bez fanfár, ale ty „naše holky“ si jdou pro stříbrné medaile, jsou šťastné a veselé, zatímco naše štěstí přebily slzičky. Následuje cesta na Petřiny, cesta hlasitá – transitem se neustále otráso: „SPARTA, SPARTA ...“. Jenže na řadu zase přišly mobily a zpráva o tom, že díky vítězství píseckých sokolů nad bratry z Prahy a následně díky skóre jednotlivých utkání jsou i naši kluci překvapivě stříbrní.

Vjíždíme na Petřiny a za trvale spuštěného klaksonu objíždíme čestné kolečko hlavní ulicí Petřin. Málokdo chápe – autobus s nápisem Sokol Dobřichovice, troubí, zevnitř se ozývá: „SPARTA, SPARTA ...“. Před novou halou BA čekají rodiče a vedení jednoty, holky lezou ven a tleskání nezná hranic. Na palubovku domácí haly vstupují za zvuku melodie vítáme šampióny, stříká šampaňské, ozývá se „holky děkujem“. My maminky točíme na kameru a tečou nám slzy. Vědí holky vůbec, co to dnes zažily? Najednou se vedle objevují naši chlapi a protože puberta teď dominuje, tak jen tak suše utrousí, že jejich stříbro na krku je vlastně nuda ... ne pro nás, pro maminky.

Jedeme domů, do Dobřichovic. Jedeme dobřichovickým transitem, kterému ještě před chvílí mávaly davy lidí v Praze. Vezu do malé vísky na břehu Berounky dva docela úspěšné občany. Oba patří mezi partu vicemistrů České republiky a zároveň „jen“ obyčejné sokoly z Dobřichovic. Šampus doma a báječná večeře, při které nechybí medaile, vyprávění zážitků dětské dušičky a videozáznam z ukončení turnaje chlapců. BA se opět vytáhlo a v super připraveném závěrečném ceremoniálu dostávají kluci stříbrné medaile a za zvuku České státní hymny se nám maminkám tají dech i doma.

Vzhledem k tomu, že spolupráce mezi BA a Sokolem Dobřichovice v dívčích složkách dostala jasnější rysy, myslím, že následující rok nebudu jediná maminka v pobe-rounské kotlině, která bude dojatě sledovat, „jak to ta naše holka umí“.

Obyčejná maminka (HGB)

* * *

ORIENTAČNÍ BĚH

Do uzávěrky tohoto čísla se závody OB rozeběhly již naplno. Ale ještě ke konečným výsledkům celostátního žebříčku závodů v lyžařském orientačním běhu: Naši tři závodníci skončili takto: Pavla Mrázová druhá a Miluše Procházková třetí ze šesti klasifikovaných v kategorii D35 (ženy od 35 let) a Antonín Procházka třetí ze 13 v kategorii H 45 (muži od 45 let). Na středočechy je to jistě pěkný výsledek.

Z osmi závodů zařazených do jarního středočeského a pražského výkonnostního žebříčku bylo již uskutečněno pět (do uzávěrky) a jeden byl zrušen (z důvodu neprůžnosti státní správy). Po prvním z těchto závodů u Jílového opustila naše nejmladší děvčata již liniové tratě (vyfáborkované) a začala se „zabydlovat“ v kategorii D10 (nefáborkované tratě), anebo přímo v D12 (mladší žákyně – započítávané do výkonnostních žebříčků). Další závody z této série se konaly u Řevničova, u Zbraslavi, u Dobříše

a v Oplanech u Kostelce nad Černými Lesy. Pozoruhodné výsledky dosahuje Tomáš Rusý v kateg. H12 (mladší žáci). Umísťuje sa väčšinou na prvom mieste (nejhúbe na druhém) ze 16 až 28 závodníku. Pěkné výsledky má také Jitka Svobodová v kategorii D21 (ženy od 21 let). Umísťuje sa na pátém až sedmém mieste ze 44 až 56 žen a v průběžném celostátním hodnocení (ranking) byla na 117. místě z přibližně 800 hodnocených.

Ve dnech 24. a 25. 4. 2004 se 8 členů oddílu účastnilo závodů Ještědské oblasti u České Lípy a Žel. Brodu. V dopoledním sobotním závodě na klasické trati Kateřina Pavlů zvítězila v kategorii D10 (dívky do 10 let) a Marie Procházková byla čtvrtá. V odpoledním super sprintu (velmi krátká trať), který byl mistrovstvím Ještědské oblasti, zvítězila v kategorii D10 Marie Procházková a Kateřina Pavlů byla druhá. V nedělním závodě na krátké trati byly čtvrté Marie Procházková v kategorii D10 a Pavla Mrázová v kategorii D12 (mladší žákyně).

Ve dnech 7. až 9. 5. 2004 se 7 členů oddílu zúčastnilo třídních závodů u Mariánských Lázní. Pět našich závodníků bylo v konečném hodnocení na stupních vítězů a na nejvyšším stupínku byli: Marie Procházková v kategorii D10 a Antonín Procházka v kategorii H35 (muži nad 35 let). Pavla Mrázová byla v kategorii D12 třetí, stejně jako její matka v kategorii D35.

Byli jsme ale také svědky a účastníky pěkné mezinárodní ostudy. Až při prezentaci, tedy asi 2 hodiny před začátkem startu první etapy třídních závodů „Pražské velikonoce“, bylo oznámeno, že celý závod byl zrušen na základě rozhodnutí České inspekce životního prostředí. Závod se měl konat na Kokořínsku, podobně jako v dřívějších letech. Vzhledem k atraktivnímu prostředí a dobré organizaci si závod získal oblibu i v cizině a letos přijelo mnoho závodníků z celé Evropy – a pak se před startem dozvěděli toto rozhodnutí.

15. a 16. 5. 2004 nám začínají první letošní závody zařazené do žebříčku B-Čechy (tak zvané národáky) a začínají se plánovat a přihlašovat prázdninové vícedenní závody. Oddíl OB TJ Sokol Dobříchovice odeslal již přihlášky na Grand Prix Slovakia do Pezinku a na Grand Prix Silesia na Vidnavu.

M. Čupák

INZERCE

Ceny inzerce v Kukátku 2004:

Obvyklá je individuálně sjednaná smluvní cena. Není-li cena předem sjednána, účtuje se pro soukromé textové inzeráty do 20 slov 100 Kč, každé další slovo 5 Kč, podnikatelské textové inzeráty do 20 slov 200 Kč, každé další slovo 5 Kč, plošná reklama podle velikosti od 900 Kč. Inzeráty je možné podávat písemně, elektronicky nebo osobně na adresu redakce nebo k rukám členů redakční rady – kontaktní spojení v inzerátu na 2. straně obálky. Úhrada: v hotovosti při podání inzerátu nebo složenkou na účet 136611003/0400 vedený v Živnostenské bance (Dobřích s. r. o.), u plošných inzerátů fakturou.

CENTRUM KOMPLEXNÍ PÉČE DOBŘICHOVICE, s. r. o.

◀ ▶ **Ušní, nosní a krční oddělení** ▶ ▶
Rehabilitace dětí a dospělých

Podrobné informace naleznete v textu uvnitř Kukátka

Hledáme dům k rekonstrukci!

Hledáme v okolí (Dolní Berounky)

Starou (až velmi starou...) nemovitost
(např. statek, secesní vilu, apod.)

Ve špatném i velmi špatném stavu k rekonstrukci.
Nechceme již rekonstruovanou nemovitost (částečně může být)!

Může být i na odlehlém místě s větší parcelou.

Cena – odpovídající stavu!

Nabídky na tel.: 602 277 845, fax: 257 712 538

nebo e-mail: info@domoswiss.cz

i informace
snadno a rychle

WWW.IEXPLOZE.CZ

region Dolní Berounka

akce
kultura
památky
kroužky
spolky
kluby
kina
atd.

databáze firem
weby

nové:
e-shop!
nabídky zboží
za akční ceny!

FIXA
stavební firma

PLYN
přípojky zemního plynu i na klíč
vločkování komínů, zásobníky PB

TOPENÍ
těž podlahové, i v mědi a plástu
kotelny na zemní plyn, PB, LTO

VODA, KANALIZACE
přípojky, plastové jímky, vodárny
koupelny i na klíč

STAVEBNÍ ŘEMESLA
zednictví, obklady, dlažby, nátěry
střechy, sádrokartony, izolace, malování, kompletní elektroinstalace

grafická příprava **Signis** Dobruška

Přemysl **FIXA**
K Vodárnám 1025
252 29 Karlík
mobil: 603 427 491
tel/fax: 2 5771 2687

rekonstrukce objektů
stavby na klíč

kompletní dodávky
vč. projektů a revizí

nabídka materiálů a
zařízení z katalogů

Pizzeria & Caffeteria

"LA TERESIA"

s.r.o.

Pizzeria - Caffeteria "La Teresia"

Palackého náměstí 951
252 29 Dobřichovice

Telefon: 257 713 198

Otevřeno denně: 11.00 - 24:00 hod.

IČ: 26760762

DIČ: 008-26760762

* * * * *

DOBŘICHOVICKÉ KUKÁTKO. Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574. Vydává Dobřich, spol. s r.o., řídí redakční rada ve složení: Ing.Vladimír Bezděk, Doc.Dr.E.Calda, Ing.Daniel Havlík, PhDr. Jiří Matl (předseda), Hana Škapová, Jana Váňová. Tisk Jan Kaliba, Modřany. Uzávěrka tohoto čísla 15. 5. 2004. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 8. 2004. Adresa: Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice (dobrich.kukatko@centrum.cz). Distribuováno laskavou péčí dobřichovických poštovních doručovatelek a s přispěním obce Dobřichovice. Kukátko také najdete na internetu v rámci www stránky obce Dobřichovic.